

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/71/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3510209252
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3510209252.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa T., so sídlom P. XXXX/XX, B., IČO XX XXX XXX proti odporcom 1) Y. W., bytom J. XXXX/XX, B. a 2) O. W., bytom J. XXXX/XX, B., o zaplatenie 1.343,68 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 7C/102/2011-87 zo dňa 28. septembra 2011, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil, zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.02.2011, č.k. 3Ro/689/2010-40. Rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 73,87 Eur po právoplatnosti uznesenia cestou Daňového úradu B. a odporcom v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 6,63 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 19.11.2010 domáhal, aby súd uložil odporcom 1) a 2) povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 1.343,68 Eur spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania 80,50 Eur. Súd vydal dňa 18.02.2011 platobný rozkaz, č.k. 3Ro/689/2010-40, ktorým návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu. V súlade s § 173 ods. 5 O.s.p. bol platobný rozkaz pre späťvzatie návrhu navrhovateľom zrušený. Odporcovia v 1. a 2. rade voči platobnému rozkazu podali odpor, v ktorom uviedli, že v uvedenej veci prebieha súdne konanie pod sp. zn. 4C/65/2008, kde napadli závery zápisnice zo dňa 10.08.2007, ako i výsledky písomného hlasovania v bytovom dome zo dňa 21.11.2008. Podaním, doručeným súdu dňa 02.08.2011, zobral navrhovateľ návrh späť z dôvodu, že odporcovia 1) a 2) pohľadávku uhradili prevodom na účet fondu opráv domu dňa 26.07.2011. Súd konanie v súlade s § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. zastavil. Podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok vo výške 80,50 Eur. Vzhľadom k tomu, že k späťvzatiu návrhu došlo pred prvým pojednávaním, súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 73,87 Eur (t. j. kráteného o 6,63 Eur). O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., podľa ktorého, ak sa pre správanie odporcov vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania. Navrhovateľ si návrhom, doručeným súdu dňa 19.11.2010, uplatnil voči odporcom 1) a 2) zaplatenie peňažnej pohľadávky vo výške 1.343,68 Eur s príslušenstvom. Odporcovia 1) a 2) sumu vo výške 1.562,38 Eur dňa 26.07.2011 uhradili. Z uvedeného vyplynulo, že navrhovateľ podal návrh na súd dôvodne a patrí mu preto náhrada trov konania. Trovy konania spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku za návrh, ktorý nebol vrátený, t. j. vo výške 6,63 Eur, ktorý sú odporcovia 1) a 2) povinní zaplatiť navrhovateľovi.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporcovia v 1. a 2. rade. Popreli uzavretie mimosúdnej dohody. Žiadali o vyžiadanie a doručenie mimosúdnej dohody podpísanej oboma stranami. Poukázali na to, že faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2011 vo výške 1.619,05 Eur a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2011 vo výške 1.562,38 Eur neuvádza nič o zaplatení pohľadávky, ale hovorí o vklade do fondu opráv podľa vlastníckeho podielu na obnovu bytového domu. Mali za to, že k zaplateniu žalovanej sumy 1.343,68 Eur nikdy neprišlo s tým, že nie je ani zrejmé, v ktorej z týchto faktúr táto suma pozostáva. Zastávali názor, že vydanie platobného rozkazu a aj späťvzatie návrhu bolo aktom navrhovateľa, preto by mal znášať povinnosť zaplatiť súdne trovy. Platobný rozkaz považovali za vydaný nedôvodne a požadovali vrátenie zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor vo výške 80,50 Eur a sumu, o ktorú bude krátený, prikázať znášať navrhovateľovi.

K podanému odvolaniu odporcov v 1. a 2. rade sa písomne vyjadril navrhovateľ. Uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa od odporcov domáha zaplatenia platieb do fondu opráv za obdobie 12/2007 až 10/2010 vo výške 1.343,68 Eur. Nakoľko došlo k dohode vlastníkov bytov na realizácii obnovy bytového domu, odporca v 1. rade požadoval na sumu nedoplatku na fonde opráv vystaviť faktúru. V záujme doriešenia obnovy domu navrhovateľ súhlasil a vystavil odporcovi faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.07.2011 na sumu 1.562,38 Eur. Táto suma súhlasila s nedoplatkom odporcov voči fondu opráv domu za obdobie 12/2007 až 6/2011. Suma uplatnená na súde predstavuje nedoplatok ku dňu 31.10.2010, teda ide o časť fakturovanej sumy (ako príloha bola priložená analýza platieb odporcov). Nesúhlasil, aby bol zaviazaný odporcom nahradiť krátenú časť zo súdneho poplatku, nakoľko ako správca domu bol povinný vymáhať od vlastníkov nedoplatok na fonde opráv. Vzhľadom k tomu, že medzi vlastníkmi došlo ku konsenzu a zrealizovala sa obnova domu, netrvá na náhrade trov konania vo výške 6,63 Eur v zmysle napadnutého uznesenia. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok o trovách konania. Uznesenie okresného súdu vo zvyšnej časti nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatie návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy vo výške 1.343,68 Eur s príslušenstvom. Uvedená suma predstavovala nedoplatok odporcov v 1. a 2. rade do fondu opráv za obdobie 12/2007 až 10/2010. Dňa 18.02.2011 bol vydaný platobný rozkaz, č.k. 3Ro/689/2010-40, ktorým súd prvého stupňa vyhovel návrhu v celom rozsahu. Odpor proti platobnému rozkazu bol doručený súdu dňa 07.03.2011. Podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.08.2011,

navrhovateľ zbral návrh v celom rozsahu späť z dôvodu mimosúdnej dohody, nakoľko odporcovia uhradili uplatnenú pohľadávku prevodom na účet fondu opráv domu dňa 26.07.2011.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odporcovia v 1. a 2. rade uhradili pohľadávku navrhovateľa v plnom rozsahu, čím sa navrhovateľ domohol uplatneného nároku. K uhradeniu pohľadávky prišlo prevodom na účet na základe faktúry č. XXXXXXXXXX, znejúcu na sumu 1.562,38 Eur. Z navrhovateľom predloženej analýzy platieb od 01.10.2007 do 31.12.2011 vyplýva, že suma 1.562,38 Eur predstavovala nedoplatok do fondu opráv za obdobie 12/2007 až 6/2011, z toho 1.343,68 Eur bolo za obdobie 12/2007 až 10/2010. Z uvedeného je zrejmé, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne, nakoľko k jeho späťvzatiu prišlo pre správanie odporcov v 1. a 2. rade, a to zaplatením celej sumy, ktorej zaplataenia sa navrhovateľ domáhal. Dôvodne potom súd prvého stupňa rozhodoval o povinnosti odporcov v 1. a 2. rade nahradiť trovy konania navrhovateľovi podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto mu náhrada trov nebola priznaná.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.